

1 września 1944

1 września, Niemcy przystępują do generalnego szturmu na Stare Miasto. Oddziały lądowe wspierają lotnictwo.

O świcie rozpoczyna się atak z ul. Bielańskiej na Długą. Powstańcy powstrzymują natarcie. W południe Niemcy atakują od strony pl. Zamkowego i równocześnie od północy, w kierunku pl. Krasińskich i Nowego Miasta. Powstańcy wycofują się częściowo z ul. Freta i Bonifraterskiej, Ogrodu Krasińskich i zajmowanego odcinka ul. Długiej. Ewakuacja załogi i rannych ze Starego Miasta do Śródmieścia trwa całą noc. Odbywa się dwoma kanałami: głównym, z wejściem na pl. Krasińskich obok Sądu Apelacyjnego, i bocznym, z wejściem na ul. Daniłowiczowskiej. Kanałami przechodzi do Śródmieścia ok. 4,5 tys. Powstańców, w tej liczbie ok. 1,5 tys. uzbrojonych. Ok. 800 żołnierzy przechodzi kanałami na Żoliborz. Do Śródmieścia ewakuuje się również sztab Grupy Północ z płk. Karolem Ziemińskim „Wachnowskim”. Trwa niemiecki napór na Sadybę, Sielce i Czerniaków. Od rana nieprzyjaciel prowadzi silny ostrzał artyleryjski i moździerzowy oraz bombardowania lotnicze Sadyby. Zburzony zostaje m.in. Fort Dąbrowskiego. Naczelnny Wódz, gen. Kazimierz Sosnkowski, w rozkazie do wojska zarzuca aliantom bierność wobec tragedii Warszawy.

Muzeum Powstania Warszawskiego